

Amikor az ellenség nem ellenség

Szeresd, tégy jót vele, áldd meg, imádkozz érte! (Lk 6,27b–28)

■ HORVÁTH-HEGYI OLIVÉR

Szeresd, akiben találsz valami szerethetőt. Tégy jót azzal, akivel senki más sem tesz jót. Áldd meg, aki áldásért áll sorba. Imádkozz testvéreidért, akiket Isten rád bízott. Vagy mégsem?

Ma nem. Ennél többet kér Jézus. Valami egészen különlegeset. Nyomasztót. Irreálisat. Lehetetlen. Ma valami olyat villant fel, amitől összeszorul a gyomrod. A legkiválóbb keresztényeket is próbára tevő kérést. Ellenség a láthatáron. Az ellenség jön, és kezdenünk kell vele valamit. Jézus szavait olvasva nem egyszerű a helyzet: *„Nektek pedig, akik hallgattok engem, ezt mondom: szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnék titeket; áldjátok azokat, akik átkoznak, és imádkozzatok azokért, akik bántalmaznak titeket!”*

Ma ugyanis azt kéri, hogy nézz oda, ahol a legalja van, ahová senki normális nem néz. Arra nézz, akit eddig nagy ívben elkerültél. Ne csak úgy vesd rá a tekintetedet, ne ráncold a szemöldököd értetlenül, és hunyorogj idéttlenül, hanem nézz oda, és nézz rá. Egy belső hang azt mondja: nosza, szeresd! Ő nem noszázik, de te így hallod. Valami kényszerítő erőt érzel magadban, ami az ellenség felé lökdös. De ez nem ő. Ez a te túltolt gondolatod. Froclizás helyett ő tanít. Sohasem utasítana fölényeskedve. Csupán kér. Azt kéri, szeresd azt, aki ellen ezer szállal tiltakozik minden idegszálad és érzelmed. Szeresd azt, akire akár csak rá gondolsz, beleborzongsz. Aki álmatlan éjszakáid hívatlan vendége, őt szeresd. Azokat szeresd, akik hazugságba kevernek, elárulnak, hátad mögött megszólhatnak, rossz híreket keltik. Akik csak úgy tudnak ventilálni munkahelyeteken, hogy téged áztatnak. Aki barátaid előtt egyre csak savaz téged. Szeresd a családtagjaidat bántalmazót, akik miatt tízezreket költesz pszichológusra. *Nincs olyan bolond ember, aki ellenségével szembenéz fegyvertelenül, szelíden, jóindulattal, és szereti. Vagy mégis?*

Jézus folytatja. Ma azt is kéri, tégy jót. Azzal tégy jót, akinek esze ágában sincs jót tenni veled, mert meggyőződése, hogy veled jót tenni nem jó. Tégy jót azzal, aki utoljára érdemelné meg, hogy jót tegyenek vele. Lehet, hogy te vagy az utolsó. Még akkor is tégy jót ellenségeddel, ha meglehet, épp ezt a balekságodat fogja felhasználni ellened. Mert az ellenségek már csak ilyenek. Keresik a gyenge pontot, mindig azon kattog az agyuk, hol tévedsz, és hagysz rést. Ha ellenségeddel jót teszel, egy kis részük meglepődik, hovatovább pálfordulás után ellenségből barát lesz. Ám a többségnek ez cinizmusuk újabb táptalaja. Tégy jót a gyűlölőiddel, miközben ők pofozkodásra készülnek. Tégy jót azokkal, akik utálnak, akik a pokolba kívánnak, akik látványodtól viszolyognak, és jótettedet gyanúval fogad-

ják. Még akkor is tégy jót velük, ha jóságod ellenszenvüket hizlalja. *Nincs olyan bolond ember, aki ellenségével szembenéz fegyvertelenül, szelíden, jóindulattal, és jót tesz vele. Vagy mégis?*

Egyre nehezebb. Jézus szavai megterhelőek. Áldd meg rosszakaróidat igével, ároni áldással, kézrátétellel, szemtől szemben vagy templomi térdeplőn, születésnapon vagy lelkészi hivatalod ajtajában. Mondj „Isten áldjon”-t annak, aki parkoló autód mellett kiabál veled, mert nem tetszik neki, ahogy belógsz két centit, ahogy a felfestett vonalhoz ér a kereked. Áldd meg azt, aki interneten trollkod szét téged, nevedet sározza be, és illeti obszcén szavakkal azt, ami személyedhez kötődik, csúfolja azt, aki neked szent. Azt is áldd meg, aki a közösségi média arctalanságát használja ki, hogy lejárásson. Aki másokat hergelve uszítja a csordaszellemű tömeget, hogy tönkretegyen. Aki könnyedén ír le néhány karaktert agressziójának online levezetésére. *Nincs olyan bolond ember, aki ellenségével szembenéz fegyvertelenül, szelíden, jóindulattal, és áldást kér rá. Vagy mégis?*

Jézus végül bevisz a belső szobádba. Oda, ahol senki sem hall és senki sem lát téged. Ahol nincs a másik irányába kimutatott szeretetnek látható jele, ahol nem tehetsz semmi jót, és az áldás sem releváns. Odavisz, ahol csak te meg ő vagytok jelen. És olyat kér, ami több a soknál. Elmondja, hogy imádságban mit mondj neki. Adj hálát ellenségedért, kérj nekik olyat, ami számukra tökéletes isteni ajándék, könyörögj és járj közben értük. Imádkozz. Imádkozz az aktív ellenségeidért, akik napi szinten apránként csepegtetve adagolják a mérget, vagy nagy kanállal mérve tesznek tönkre. Imádkozz a passzív ellenségekért is. Akikkel konfliktusba kerültél. Olyan neveket foglalj imádba, akikkel nehéz kapcsolatot építened. A politikailag másik oldalt képviselőkért, az ideológiák nagy színpadán a másik oldalon állókért. A rendkívül kitartoan és tehetségesen téged sakkban tartókért. A továbbjutásodat, előrehaladásodat és karrieredet akadályozó emberekért és csoportokért. A téged blokkolókért, helyzeteidet megbénítókért. Azok az emberek jussanak eszedbe, akikre nem szívesen gondolsz. Arcok, akiket látni sem akarsz. Személyek, akik képét elalvás előtt elhessegeted, nehogy velük álmodj. Tudjuk, hogy ez a mély imádság csak akkor lehetséges, ha a fentieknek megbocsátunk. Nem helyeseljük valódi ellenségeink egyetlen tettét vagy szavát sem, viszont elengedjük a haragot és a sértettséget. A belső szobánkban, ahol Jézus jelenléte egyszerre leplez le és segít, nem tekintünk sebzettségünkre és bántalmazásunkra, nem engedjük, hogy falak legyenek, amelyek elválasztanak ellenségeinktől. Sőt! Beengedjük őket. Igen. Oda be, abba a védett, lelki-intim térbe. *Nincs olyan bolond ember, aki ellenségével szembenéz fegyvertelenül, szelíden, jóindulattal, és imádkozik érte. Vagy mégis?*

A Mester ilyen. A mestert pedig követik tanítványai. Aki nem követi, nem vette fel az ő igáját, nem méltó hozzá. Az ellenség szeretete iga. Nem könnyű teher. Ám aki szeret, Jézus szemével szemléli a világot. Aki jót tesz, Jézus indulatával teszi a jót. Aki áldást mond, Jézus áldó hatalmát közvetíti. Aki képes az ellenségeiért imádkozni, Jézus-lelkűvé kezd válni. Aki igazán szeret, önkéntelenül is meglátja a bosszúállóban a nyomorultat, a rosszakaróban a szerencsétlent, a bántalmazóban azt, hogy ő is áldozat. Vannak a világ szemében bolondok, akik az ellenséget nem ellenségként kezelik. Bolondok, akik fegyvertelenül, szelíden, jóindulattal bánnak az ellenséggel. Ám ez nem úgy megy, mint a karika-csapás, de fából vaskarika, kutyából szalonna. Minden idők kultúrájának ellenkultúráját építi a kereszténység. Olyan kultúrát, amelyben a jézusi elveknek szerzünk érvényt. Ilyen az ellenség szeretete.